

2014-23

Ekstrahering af oplysninger i et internt dokument

En journalist klagede til ombudsmanden over, at Justitsministeriet havde givet ham delvist afslag på aktindsigt i et dokument med henvisning til, at der var tale om et internt dokument. Dokumentet indeholdt oplysninger, som ministeriet havde noteret ned i anledning af en telefonisk henvendelse fra en partisekretær om fortolkning af tilskudsbegrebet i partiregnskabsloven. Justitsministeriet havde i dokumentet ekstraheret to afsnit og givet journalisten aktindsigt i dem.

18. august 2014

Forvaltningsret
11241.2

Ombudsmanden var enig med Justitsministeriet i, at dokumentet var et internt dokument, der som udgangspunkt var undtaget fra aktindsigt.

Ombudsmanden fandt dog, at flere oplysninger i dokumentet end dem, som Justitsministeriet havde givet aktindsigt i, måtte anses for ekstraheringspligtige. Det gjaldt oplysninger i et afsnit i dokumentet, hvor partisekretæren kom med nogle tilkendegivelser. Ombudsmanden lagde vægt på, at oplysningerne måtte anses for oplysninger om sagens "faktiske grundlag", og at oplysningerne var "relevante for sagen". Ombudsmanden henviste til, at oplysningerne var en del af det grundlag, som Justitsministeriets vurdering af sagen blev foretaget på, og at de var relevante for sagen, da det fremgik, at Justitsministeriet havde kommenteret tilkendegivelserne og i et vist omfang også rådgivet herudfra.

Ombudsmanden anmodede derfor Justitsministeriet om at genoptage sagen og træffe en ny afgørelse for så vidt angik disse oplysninger.

Justitsministeriet genoptog herefter sagen og gav aktindsigt i det omhandlede afsnit.

(Sag nr. 14/02553)

En journalist klagede til mig over, at Justitsministeriet havde givet delvist afslag på aktindsigt i et internt dokument, da der alene var sket ekstrahering af to afsnit i dokumentet.

I min afsluttende udtalelse til journalisten skrev jeg følgende:

Ombudsmandens udtalelse

"Sagen drejer sig om aktindsigt i et enkelt dokument hos Justitsministeriet.

Dokumentet indeholder oplysninger og tilkendegivelser mv., som Justitsministeriet har noteret ned i anledning af en telefonisk henvendelse fra partisekretær (A) om fortolkning af tilskudsbegrebet i partiregnskabsloven.

Justitsministeriet har undtaget dokumentet fra aktindsigt med henvisning til, at der er tale om et internt dokument, der ikke er afgivet til udenforstående (offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1). Justitsministeriet har dog udleveret dele af dokumentet, der efter ministeriets opfattelse indeholder relevante oplysninger om sagens faktiske grundlag, og som dermed er omfattet af offentlighedslovens § 28, stk. 1, om ekstrahering.

Ministeriet har endvidere overvejet, om den resterende del af dokumentet kunne udleveres til dig efter princippet om meroffentlighed, men har ikke fundet grundlag herfor (offentlighedslovens § 14).

Jeg har fra Justitsministeriet modtaget det dokument, som sagen handler om – dels i den udgave, som du har modtaget, dels i en udgave uden udeladelser.

Offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1 (samt § 26, nr. 2, og § 29)

Bestemmelsen i § 23, stk. 1, nr. 1, i offentlighedsloven (lov nr. 606 af 12. juni 2013) lyder således:

'§ 23. Retten til aktindsigt omfatter ikke interne dokumenter. Som interne dokumenter anses

1) dokumenter, der ikke er afgivet til udenforstående,
(...)'

Justitsministeriet har i afgørelsen og i udtalelsen til mig oplyst, at dokumentet ikke har været afgivet til udenforstående.

Jeg er på den baggrund enig med Justitsministeriet i, at dokumentet i medfør af offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1, som udgangspunkt er undtaget fra aktindsigt.

Justitsministeriet har i en udtalelse af 23. juni 2014 til mig anført, at der heller ikke er ret til aktindsigt i (dele af) dokumentet i medfør af offentlighedslovens § 26, nr. 2, eller § 29. Dette er jeg enig i.

Det følger således af § 26, nr. 2, at retten til aktindsigt uanset § 23, stk. 1, omfatter interne dokumenter, som foreligger i endelig form, når dokumentet alene indeholder en gengivelse af oplysninger, som der har været pligt til at notere efter offentlighedslovens § 13 (notatpligt). Det er ikke tilfældet for det omhandlede dokument.

Det følger af § 29, stk. 1, 1. pkt., at retten til aktindsigt i dokumenter omfattet af bl.a. § 23 uanset denne bestemmelse omfatter oplysninger om interne faglige vurderinger i endelig form, i det omfang oplysningerne indgår i en sag om et fremsat lovforslag eller en offentliggjort redegørelse, handlingsplan eller lignende. En sådan sag er der ikke tale om her.

Offentlighedslovens § 28 (ekstrahering)

Spørgsmålet er herefter, om visse oplysninger i dokumentet var omfattet af retten til aktindsigt efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 28, stk. 1, om ekstraheringspligt. Bestemmelsen lyder således:

'§ 28. Retten til aktindsigt i dokumenter omfattet af § 23, § 24, stk. 1, § 25 og § 27, nr. 1-4, omfatter uanset disse bestemmelser oplysninger om en sags faktiske grundlag, i det omfang oplysningerne er relevante for sagen. Det samme gælder oplysninger om eksterne faglige vurderinger, som findes i dokumenter, der er omfattet af § 23, § 24, stk. 1, § 25 og § 27, nr. 1-3.'

I forarbejderne til offentlighedsloven er der anført bl.a. følgende om § 28, stk. 1 (lovforslaget til lov nr. 606 af 12. juni 2013, jf. lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013, side 71 f):

'Til § 28

...

Det afgørende for, om en oplysning skal ekstraheres efter bestemmelsen i *stk. 1, 1. pkt.*, er – i lighed med, hvad der følger af gældende ret – om der er tale om egentlige faktuelle oplysninger eller andre oplysninger, der bidrager til at supplere sagens bevismæssige grundlag eller i øvrigt tilvejebringes for at skabe klarhed med hensyn til sagens faktiske grundlag.

Udtrykket *oplysninger om en sags faktiske grundlag* i stk. 1, 1. pkt., omfatter på den baggrund 'egentlige faktuelle oplysninger', som f.eks. oplysninger i et

internt dokument om, at der på en motorvejsstrækning passerer 20.000 biler dagligt eller en oplysning – der bygger på undersøgelser og analyser – om, at der på samme motorvejsstrækning tidligere passerede mellem 20.000 og 50.000 biler dagligt, samt andre oplysninger, der medvirker til at skabe klarhed om sagen, herunder oplysninger om de metoder og forudsætninger, som en forvaltningsmyndighed har anvendt ved fastlæggelsen af de 'egentlige faktuelle oplysninger'.

Ekstraheringspligten efter stk. 1, 1. pkt., omfatter ikke interne og eksterne faglige vurderinger samt politiske og strategiske udtalelser, ligesom ekstraheringspligten ikke omfatter tilkendegivelser af standpunkter, argumenter eller vurderinger med hensyn til en sags afgørelse eller oplysninger, der isoleret set gengiver generelle objektive kendsgerninger, der ikke direkte vedrører sagen, f.eks. oplysninger om indholdet af gældende ret.

Det er en betingelse for, at ekstraheringspligten indtræder, at oplysningerne *'er relevante for sagen'*. Dette indebærer, at det ikke blot vil være de *oplysninger om sagens faktiske grundlag, som en myndighed har lagt til grund for sin beslutning i en sag, som skal ekstraheres*, men at også faktiske oplysninger, der er indgået i sagen, og som taler imod myndighedens beslutning, skal ekstraheres.

...

Kravet om, at oplysningen skal være relevant for sagen, indebærer i øvrigt, at oplysninger om sagens faktiske grundlag, der som sådan er relevante, men som fra en overordnet betragtning er af uvæsentlig betydning for sagen (de kan siges at være ligegyldige), ikke skal ekstraheres. Der gælder således en *bagatelgrænse* for de oplysninger, der skal ekstraheres.

Bedømmelsen af, om en oplysning om en sags faktiske grundlag er af relevans for sagen, afhænger af en *konkret vurdering i det enkelte tilfælde*. Den nævnte relevansvurdering skal foretages i forhold til det tidspunkt, hvor aktindsigten begæres, men som nævnt skal ikke blot oplysninger, som en myndighed har lagt til grund, men også oplysninger, der taler imod myndighedens beslutning, ekstraheres.

Det er en yderligere betingelse for, at ekstraheringspligten indtræder, at oplysningerne er relevante *'for sagen'*. Med dette udtryk sigtes til de forvaltningssager, som kan siges at vedrøre en forvaltningsmyndigheds indholdsmæssige virksomhed, som f.eks. en sag om tildeling af førtidspension, en sag om tilsyn med et kommunalt plejehjem eller en sag om udarbejdelse af en ny personalepolitik for myndighedens ansatte. I modsætning hertil står den mere praktiske virksomhed, som udøves for at understøtte forvaltningens indholdsmæssige virksomhed, f.eks. førelsen af en oversigt over de udvalg m.v., som

er nedsat i et ministerium, eller en liste over, hvilke medarbejdere i myndigheden der har fået merarbejdsbetaling. I forhold til f.eks. den nævnte oversigt over nedsatte udvalg vil 'sagen' i stk. 1's forstand derfor være sagen om udvalgets virksomhed og ikke 'det at føre en oversigt'.

...

Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., omfatter eksterne oplysninger (vurderinger), der indeholder en subjektivt præget stillingtagen til et forhold, for så vidt oplysningen (vurderingen) bidrager til at supplere sagens bevismæssige grundlag eller i øvrigt tilvejebringes for at skabe klarhed med hensyn til sagens faktiske grundlag, jf. pkt. 4.16.1.1 og pkt. 4.16.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Ekstraheringspligten vil således omfatte f.eks. en udefra indhentet sagkyndig erklæring, der indeholder en videnskabelig eller teknisk (dvs. faglig) vurdering af et forhold, som skal indgå i myndighedens afgørelse. Derimod vil andre typer af oplysninger (vurderinger) ikke være omfattet af ekstraheringspligten. Det gælder således bl.a. udenforståendes tilkendegivelser af vurderinger, standpunkter eller argumenter *med hensyn til en sags afgørelse*. Dette skyldes, at sådanne tilkendegivelser (udtalelser) ikke angår det bevismæssige grundlag for sagens afgørelse, men angår selve afgørelsen. (...)'

Du har fået aktindsigt i to afsnit fra dokumentet, mens fire afsnit (og et telefonnummer) er udeladt.

Justitsministeriet har ikke i afgørelsen af 11. juni 2014 redegjort nærmere for, hvorfor der efter ministeriets opfattelse ikke var ekstraheringspligtige oplysninger i det udeladte – dvs. om det skyldtes, at der ikke var tale om 'oplysninger om en sags faktiske grundlag', eller at oplysningerne ikke var 'relevante for sagen'. Justitsministeriet har alene skrevet, at dokumentet udleveres 'i det omfang, dokumentet indeholder relevante oplysninger om sagens faktiske grundlag, som vil skulle udleveres efter lovens § 28, stk. 1'.

I udtalelsen af 23. juni 2014 har Justitsministeriet anført, at udeladelsen skyldes, at 'oplysningerne i de pågældende afsnit efter ministeriets opfattelse må anses for dels at vedrøre interne faglige vurderinger, dels tilkendegivelser af standpunkter, argumenter eller vurderinger vedrørende den pågældende sag samt oplysninger, der isoleret set gengiver generelle objektive kendsgerninger, som ikke direkte vedrører sagen (i form af oplysninger om indholdet af gældende ret)'.

Særligt for så vidt angår næstsidste afsnit i dokumentet har ministeriet tilføjet, at 'det supplerende bemærkes, at oplysningerne i dette afsnit i øvrigt – i lyset af ministeriets opgaver efter lov om private bidrag til politiske partier og offentliggørelse af politiske partiers regnskaber (partiregnskabsloven) – ikke kan anses for at være relevante for sagen'.

På baggrund af det, som Justitsministeriet har anført i udtalelsen, må jeg forstå, at det er ministeriets opfattelse, at der i de udeladte oplysninger – herunder næstsidste afsnit i dokumentet – ikke indgår 'oplysninger om en sags faktiske grundlag', og at oplysningerne i næstsidste afsnit herudover ikke er 'relevante for sagen' og derfor også af denne grund ikke ekstraheringspligtige.

Efter min opfattelse må oplysningerne i dokumentets næstsidste afsnit anses for 'oplysninger om en sags faktiske grundlag' og for 'relevante for sagen'. Disse oplysninger er derfor efter min opfattelse omfattet af retten til aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 28, stk. 1.

Det skyldes følgende:

Det fremgår af forarbejderne til offentlighedslovens § 28, stk. 1, 1. pkt. (jf. ovenfor), at ekstraheringspligten efter denne bestemmelse bl.a. ikke omfatter 'interne og eksterne faglige vurderinger samt politiske og strategiske udtalelser, ligesom ekstraheringspligten ikke omfatter tilkendegivelser af standpunkter, argumenter eller vurderinger med hensyn til en sags afgørelse (...)'. Eksterne faglige vurderinger kan derimod være omfattet af ekstraheringspligt efter stk. 1, 2. pkt.

Det udeladte afsnit er et referat af tilkendegivelser fra (A) under den omhandlede telefonsamtale. Tilkendegivelserne er ikke 'faglige', og de vedrører heller ikke standpunkter, argumenter eller vurderinger 'med hensyn til en sags afgørelse'. De er derimod – på linje med dokumentets første afsnit, som du har fået udleveret – en del af det grundlag, som Justitsministeriets vurdering af sagen ifølge dokumentet blev foretaget på.

På den baggrund er det min opfattelse, at der er tale om oplysninger om den pågældende sags 'faktiske grundlag'. Jeg finder også, at dette er bedst stemmende med formålet med bestemmelsen, sammenholdt med bestemmelsen i lovens § 23, stk. 1.

Som nævnt ovenfor forstår jeg Justitsministeriets udtalelse således, at der under alle omstændigheder ikke er tale om oplysninger, der er 'relevante for sagen'. Justitsministeriet henviser i den forbindelse til 'ministeriets opgaver efter lov om private bidrag til politiske partier og offentliggørelse af politiske partiers regnskaber (partiregnskabsloven).'

Det anførte synspunkt er ikke nærmere uddybet, og jeg kan ikke på det foreliggende grundlag vurdere, om karakteren af Justitsministeriets opgaver efter loven i almindelighed vil føre til, at oplysninger om henvendelser til ministeriet om forståelsen af loven ikke er 'relevante for sagen'.

I den foreliggende sag fremgår det imidlertid af dokumentets sidste afsnit, at Justitsministeriet har kommenteret (A)'s tilkendegivelser og i et vist omfang også rådgivet ham. Det er på den baggrund min opfattelse, at oplysningerne i det omhandlede næstsidste afsnit må siges at være 'relevante for sagen'. Derfor burde disse oplysninger efter min opfattelse have været ekstraheret i medfør af § 28, stk. 1, 1. pkt.

Jeg har gjort Justitsministeriet bekendt med min opfattelse, og jeg har henstillet til ministeriet at genoptage sagen og – i lyset af det, som jeg har anført – træffe en ny afgørelse for så vidt angår oplysningerne i dokumentets næstsidste afsnit.

Jeg har ikke i den forbindelse taget stilling til, om oplysningerne eventuelt måtte kunne undtages fra aktindsigt i medfør af andre undtagelsesbestemmelser i loven.

For så vidt angår de i øvrigt udeladte oplysninger har jeg ikke fundet grundlag for at kritisere afgørelsen om ikke at foretage ekstrahering i medfør af offentlighedslovens § 28, stk. 1.

Offentlighedslovens § 14 (meroffentlighed)

Offentlighedslovens § 14 om meroffentlighedsprincippet lyder således:

'§ 14. Det skal i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt overvejes, om der kan gives aktindsigt i dokumenter og oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af §§ 23-35. Der kan gives aktindsigt i videre omfang, medmindre det vil være i strid med anden lovgivning, herunder regler om tavshedspligt og regler i lov om behandling af personoplysninger.

Stk. 2. (...)'

I forarbejderne til offentlighedsloven er der anført bl.a. følgende om § 14, stk. 1, 1. pkt. (lovforslaget til lov nr. 606 af 12. juni 2013, jf. lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013, side 57):

'I forbindelse med vurderingen af, om der kan meddeles aktindsigt efter stk. 1, må der – som efter gældende ret – foretages en afvejning af modstående interesser. Der skal således på den ene side tages hensyn til styrken, svagheden eller fraværet af den aktindsigtssøgendes interesse i at få indsigt i de pågældende dokumenter og oplysninger, og på den anden side styrken af den beskyttelsesinteresse, der ligger bag den pågældende undtagelsesbestemmelse og andre lovlige hensyn. I de tilfælde, hvor et massemedie eller en forsker tilknyttet et anerkendt forskningsinstitut anmoder om aktindsigt, vil det i almindelighed kunne lægges til grund, at der foreligger en berettiget interesse i at få

indsigt i dokumenterne eller oplysningerne, som vil skulle afvejes over for eventuelle modstående interesser. Det bemærkes dog mere overordnet, at i de nævnte tilfælde, hvor der foreligger et reelt og sagligt behov for at undtage de pågældende dokumenter m.v., vil vurderingen af spørgsmålet om meraktindsigt formentlig meget ofte føre til, at der ikke er grundlag for at give indsigt efter meroffentlighedsprincippet.'

Justitsministeriet har ifølge afgørelsen af 11. juni 2014 – som uddybende begrundet i udtalelsen af 23. juni 2014 – overvejet, om der var mulighed for at give aktindsigt i de udeladte oplysninger i form af meroffentlighed, men har ikke fundet grundlag herfor. Det skyldes, at der efter ministeriets opfattelse 'i lyset af karakteren af den pågældende sag og af de ikke udleverede oplysninger' foreligger et 'reelt og sagligt behov for at undtage oplysningerne fra aktindsigt'.

Jeg har ikke fundet grundlag for at kritisere Justitsministeriets vurdering."

Sagsfremstilling

Journalist B anmodede den 28. maj 2014 Justitsministeriet om aktindsigt i "alle partiet (C)'s indberetninger, henvendelser og spørgsmål til Justitsministeriet vedrørende partiregnskaber, bogførings-relaterede forhold og private tilskud til politiske partier i perioden fra 12. maj 2014 til dags dato".

B bad også om aktindsigt i "dialogen mellem partiet (C) og Justitsministeriet, som ovenstående indberetninger, henvendelser og spørgsmål har udløst", og anmodningen omfattede "alle sagens dokumenter, notater, referater, spørgsmål og svar".

Den 2. juni 2014 udvidede B sin anmodning til også at omfatte dokumenter fra den 28. maj til den 2. juni 2014.

Justitsministeriet traf den 11. juni 2014 afgørelse og skrev bl.a. følgende til B:

"Justitsministeriet har nu færdigbehandlet Deres aktindsigtsanmodning og har i den anledning identificeret én sag med ét dokument, som er omfattet af anmodningen. En aktliste for den pågældende sag vedlægges.

Det identificerede dokument er undtaget fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1, idet det drejer sig om et internt dokument, der ikke er afgivet til udenforstående. Dokumentet udleveres dog i det omfang, dokumentet indeholder relevante oplysninger om sagens faktiske grundlag, som vil skulle udleveres efter lovens § 28, stk. 1.

Justitsministeriet har overvejet, om den resterende del af dokumentet burde udleveres til Dem efter princippet om meroffentlighed, jf. offentlighedslovens § 14. Ministeriet har i den forbindelse foretaget en afvejning af på den ene side det hensyn, der ligger bag lovens § 23, stk. 1, nr. 1, og på den anden side den berettigede interesse, De som journalist må antages at have i, at anmodningen om aktindsigt imødekommes. Ministeriet har på den baggrund ikke fundet grundlag for at udlevere den resterende del af dokumentet efter meroffentlighedsprincippet.”

B klagede den 11. juni 2014 til mig over Justitsministeriets delvise afslag på aktindsigt i dokumentet, og han anførte bl.a., at myndighederne i praksis ikke fører kontrol med partiregnskaber, hvorfor det er i offentlighedens klare interesse, at medierne beskæftiger sig med dette emne.

Jeg anmodede den 16. juni 2014 Justitsministeriet om en udtalelse om sagen, herunder at ministeriet bl.a. redegjorde nærmere for, at der ikke kunne gives aktindsigt i de udeladte oplysninger i form af meroffentlighed (offentlighedslovens § 14, stk. 1).

I en udtalelse af 23. juni 2014 anførte Justitsministeriet bl.a. følgende:

”Der er tale om en anmodning om aktindsigt i et dokument, der ikke er afgivet til udenforstående. Dokumentet er således et internt dokument i Justitsministeriet og er derfor undtaget fra aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1.

Dokumentet er ikke omfattet af offentlighedslovens § 26, nr. 2, idet det ikke (alene) indeholder en gengivelse af oplysninger, som der har været pligt til at notere efter lovens § 13 om notatpligt. Det bemærkes herved, at der ikke er tale om en sag, hvor der er eller vil blive truffet afgørelse i Justitsministeriet.

Justitsministeriet har, som det fremgår af den trufne afgørelse, overvejet, om dokumentet indeholder ekstraheringspligtige oplysninger efter offentlighedslovens § 28. Af § 28, stk. 1, 1. pkt., følger, at retten til aktindsigt i et dokument omfattet af § 23, stk. 1, nr. 1, uanset denne bestemmelse, omfatter oplysninger om en sags faktiske grundlag, i det omfang oplysningerne er relevante for sagen.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at notatets første og fjerde afsnit indeholder oplysninger, som er omfattet af § 28, stk. 1, 1. pkt. Ministeriet har derfor meddelt aktindsigt i disse afsnit.

Derimod har Justitsministeriet ikke fundet, at der er pligt til at udlevere de resterende afsnit i notatet efter offentlighedslovens § 28, stk. 1, 1. pkt.

Dette skyldes, at oplysningerne i de pågældende afsnit efter ministeriets opfattelse må anses for dels at vedrøre interne faglige vurderinger, dels tilkendegivelser af standpunkter, argumenter eller vurderinger vedrørende den pågældende sag samt oplysninger, der isoleret set gengiver generelle objektive kendsgerninger, som ikke direkte vedrører sagen (i form af oplysninger om indholdet af gældende ret). Hvad særligt angår det næstsidste afsnit i notatet skal det supplerende bemærkes, at oplysningerne i dette afsnit i øvrigt – i lyset af ministeriets opgaver efter lov om private bidrag til politiske partier og offentliggørelse af politiske partiers regnskaber (partiregnskabsloven) – ikke kan anses for at være relevante for sagen.

Det skal for god ordens skyld bemærkes, at der ikke er tale om en sag som omhandlet i offentlighedslovens § 29, og at der derfor ikke i forbindelse med behandlingen af aktindsigtsanmodningen har været spørgsmål om, hvorvidt der er pligt til at udlevere interne faglige vurderinger i endelig form.

For så vidt angår spørgsmålet om meroffentlighed kan Justitsministeriet – med henvisning til den truffe afgørelse af 11. juni 2014 og den heri anførte begrundelse – uddybende oplyse, at ministeriet i lyset af karakteren af den pågældende sag og de ikke udleverede oplysninger har vurderet, at der foreligger et reelt og sagligt behov for at undtage oplysningerne fra aktindsigt. Ministeriet har i lyset heraf foretaget en afvejning mellem på den ene side hensynet bag reglen i offentlighedslovens § 23 og på den anden side journalist (B)'s berettigede interesse i at få aktindsigt i de pågældende oplysninger. Ministeriet har i den forbindelse fundet, at førstnævnte hensyn vejer tungest. Det bemærkes i den forbindelse, at de ikke udleverede oplysninger i notatet ikke ses at kunne belyse de forhold, som journalist (B) peger på i sin klage til Folketingets Ombudsmand.”

Jeg sendte den 26. juni 2014 B en kopi af Justitsministeriets udtalelse af 23. juni 2014 med henblik på hans eventuelle bemærkninger.

B skrev den 27. juni 2014 til mig, at han ud fra oplysningerne i udtalelsen af 23. juni 2014 stadig ikke forstod, hvorfor der ikke blev givet aktindsigt i form af meroffentlighed (offentlighedslovens § 14), herunder set i lyset af formålsparagraffen i offentlighedslovens § 1. Efter hans opfattelse er det klart i offentlighedens interesse at få belyst, hvordan Justitsministeriet f.eks. reagerer på oplysninger om lovbrud, ligesom han ikke forstår, at der i notatet skulle være oplysninger, som var irrelevante for sagen. Vedrørende sidstnævnte forstod han ikke, hvorfor det så skulle hemmeligholdes.

Jeg sendte den 1. juli 2014 en kopi af B's bemærkninger af 27. juni 2014 til Justitsministeriet til orientering, og jeg meddelte samtidig B, at jeg nu ville for-

søge at behandle sagen på grundlag af de oplysninger, som jeg havde modtaget fra ham og Justitsministeriet.

I forlængelse af min udtalelse af 18. august 2014 orienterede Justitsministeriet mig den 21. august 2014 om, at ministeriet havde genoptaget sagen og givet B aktindsigt i det omhandlede afsnit.

B havde herefter fået aktindsigt i følgende tre afsnit fra det pågældende dokument:

”Partisekretær (A) har ringet vedr. fortolkning af tilskudsbegrebet i parti-regnskabsloven. (A) oplyste, at man i forbindelse med sidste valg til kommunalvalget havde haft en sag, hvor en række virksomheder var gået sammen og havde indrykket en annonce til fordel for (C). Da virksomhederne ikke var bekendt med, hvordan (C) ønskede annoncen udformet, var det (C) selv, der stod for dette. Det var endvidere (C), der bestilte annoncen hos et mediehus og som efterfølgende fik en opkrævning og betalte regningen fra mediehuset. Betalingen for annoncen blev efterfølgende refunderet af de pågældende virksomheder. (A) oplyste, at beløbet lå over 20.000 kr. pr. virksomhed. (A) spurgte, om dette beløb burde have været indberettet i (C)’s regnskaber, for det pågældende år. Hvis dette var tilfældet ønskede (A) endvidere oplyst, hvad (C) så skulle gøre, da det pågældende regnskab er godkendt af revisor og indsendt til folketinget.

...

Ringet til (A). Oplyst, at der på det foreliggende grundlag synes at være tale om et ’pengebeløb’, der blot var øremærket et bestemt formål. (A) var enig heri. Bemærket, at det på baggrund af de oplysninger, han har givet, umiddelbart er Justitsministeriets opfattelse, at bidraget burde have været oplyst i regnskaberne. Efter aftale med KKN endvidere henvist (A) til besvarelse af spm. 66, 90, 91 og 97 af 19. maj 1995 og forarbejderne til 2001-lovændringen af partiregnskabsloven.

(A) bemærkede, at han mente, at han nu havde tre muligheder i forhold til de manglende oplysninger i regnskaberne.

1. Ikke at foretage sig noget.
2. Skrive til Indenrigsministeriet og oplyse, at regnskabet er forkert.
3. Medtage de manglende oplysninger i regnskabet for 2013.”